

त्वया सनाथा नाथवती जानकी परेण नमुलभा नमुग्रहा ज्वलितामग्निचूडामग्निशिखामुपेत्य स्पृष्ट्वा कश्चिदपि नदस्यते इतिनापितु वह्निव्यतिरिक्तः सर्वोपि दस्यतएव
अतोयानीता सा तत्प्रतिकृतिरेव सातु त्वदुपासिताग्राविति व्यंग्यं ॥ १८ ॥ रामः अप्रधृष्यन्त्यायोपेतत्वादविचाल्यं स्वभावजं तत्त्वार्थकं वाक्यमुक्तवन्तं लक्षणसहितं लक्ष्म
णमुवाच ॥ किमुवाच ॥ यत्त्वया प्रयुक्तं वाक्यं तद्वितं तत्कालसुखं पथ्यं कालान्तरेपि सुखं ॥ नयप्रसक्तं राजनीत्युपेतं ॥ सामाहितधर्मार्थाभ्यां समाहितं संगतं ॥ १९ ॥
तस्मात्त्वदुक्तं निःसंशयं कार्यं त्वद्वाक्यार्थोऽनुष्ठेयएव ॥ अनुष्ठेयमाह अवेक्षितव्यं ॥ समाधियोगेन भगवत्तत्त्वं द्रष्टव्यं क्रियाविशेषः कर्मयोगः सोपि अनुवर्तितव्योऽनुष्ठे

नजानकीमानववंशनाथत्वयासनाथासुलभापरेण ॥ नचाग्निचूडांज्वलितामुपेत्यनदस्यतेवीरवरार्हकश्चित् ॥ १८ ॥ सलक्षणंलक्ष्म
णमप्रधृष्यंस्वभावजंवाक्यमुवाचरामः ॥ हितंचपथ्यंचनयप्रसक्तंससामधर्मार्थसमाहितंच ॥ १९ ॥ निःसंशयंकार्यमवेक्षितव्यंक्रि
याविशेषोप्यनुवर्तितव्यः ॥ नतुप्रवृद्धस्यदुरासदस्यकुमारवीर्यस्यफलंचचित्यं ॥ २० ॥ अथपद्मपलाशाक्षीमैथिलीमनुचितयन् ॥
उवाचलक्ष्मणंरामोमुखेनपरिशुष्यता ॥ २१ ॥ तर्पयित्वासहस्राक्षःसलिलेनवसुंधरां ॥ निर्वर्तयित्वासस्यानिरुतकर्माव्यवस्थितः ॥
॥ २२ ॥ दौर्धगंभीरनिर्घोषाःशैलद्रुमपुरोगमाः ॥ विसृज्यसलिलंमेघाःपरिशांतानृपात्मज ॥ २३ ॥ नीलोत्पलदलश्यामाःश्यामीकृ
त्वादिशोदश ॥ विमदाइवमातंगाःशांतवेगाःपयोधराः ॥ २४ ॥

यः ॥ हेकुमार नतु कर्मज्ञानयोगौ हित्वा प्रकर्षेण वृद्धिप्राप्तस्यातएव दुरासदस्य वीर्य
स्य वीर्यवतः कर्मणः फलंच फलमेव चित्यमपेक्षणीयं ॥ अनेन यावत्फलं निदिध्यासनकर्मसमुच्चयउक्तः ॥ २० ॥ लक्ष्मणवचसा तत्कालं स्वस्थस्यापि पुनर्मैथिलीं
स्पृष्ट्वा खिद्यमानस्य शरदनुभववर्णनं अथेत्यादि ॥ २१ ॥ निर्वर्तयित्वा संपाद्य ॥ अहंत्वकृतकर्मेतिव्यंग्यं ॥ २२ ॥ गच्छंतीतिगमाःपचाद्यच् ॥ शैलद्रुमपुरइतिद्वितीया
बहुवचनांतं तान्गच्छति तथाभूत्वा सलिलं विसृज्य परिशांताः ॥ २३ ॥ नीलोत्पलदलश्यामाइतिपयोधरविशेषणं ॥ अहंत्वशांतकामवेगइतिव्यंग्यं ॥ एवमपेक्ष्यं ॥ २४ ॥